

Wie zich dezer dagen aan de dagelijkse helletocht naar Brussel of Antwerpen dient te gewagen, kan wel een elektronisch hulpmiddel gebruiken om na een dergelijk zenuwslopend traject nog een minimum aan kalmte en positieve energie over te houden voor het resterende deel van de werkdag. Zelfs de meest gesofisticeerde gps helpt intussen niet meer om nog een sluipteg te ontdekken, maar wat momenteel uitstekend werkt is de Bloomberg App op je smartphone.

Niet dat deze gadget je een nieuwe, vlotte vluchtroute zou wijzen maar als je toch stilstaat, kun je even de wereldbeurzen overlopen. Je komt dan vrolijk fluitend 2 uur later dan voorzien op de geplande vergadering. (Die je overigens evengoed via Skype had kunnen bijwonen.)

De Amerikaanse aandelenmarkt flirt opnieuw met zijn absolute topniveaus. Zowel de S&P- als de Dow Jones-index bevinden zich zeer kort met hun records van respectievelijk 1878 en 16576 punten. De recente uitspraken van Fed-Voorzitster Yellen passen immers ideaal in het kraam van aandelenbeleggers. Zij verwijst nadrukkelijk naar enkele "pockets of slack" in de arbeidsmarkt, hetgeen erop duidt dat de Amerikaanse regering er zeker nog niet van overtuigd is dat de recente vooruitgang inzake werkgelegenheid zich zou verder zetten indien de centrale bank haar monetaire impulsen zou afbouwen. Of vrij vertaald: de Fed zal ook in de komende maanden haar stimulerende beleid verder zetten en vandaar zeer substantiële bedragen in de obligatiemarkten blijven investeren. Zeker in perspectief van zeer lage inflatieverwachtingen en de komende verkiezingen die steeds nadrukkelijker op de voorkeur van de politieke agenda staan te kloppen. Dit houdt de obligatierente relatief laag, terwijl de geldmarktrente (op kortetermijnplaatsingen) nog gedurende een lange periode rond het nulpunt zweeft. De economische groei wordt hierdoor fundamenteel ondersteund en stelt vandaar verdere stijgingen van de bedrijfsresultaten in het verschiet.

Lage rentevoeten op langetermijnplaatsingen, 0%-tarieven op het korte einde, geen enkele inflatiedreiging en een centrale bank die om politieke redenen zeer welwillend geld injecteert om de economische groei blijvend te ondersteunen ... Een aandelenbelegger kan zich bij het poetsen van de Toverlamp geen enkele verdere wens meer bedenken. Of misschien toch één: geopolitieke stabiliteit. Maar ook daar zijn de gemoederen grotendeels bedaard na de recente diplomatieke benadering tussen de VS en Rusland. Amerikaanse aandelen blijven vandaar een voorkeurspositie innemen in onze gemengde fondsen. Specifieke accenten blijven we leggen in de energiesector (zeker na de recente commotie in Oekraïne wijst het goedkope schaliegas dat de VS weet te ontginnen steeds nadrukkelijker op een competitief voordeel voor Amerikaanse bedrijven). De tijdelijke terugval in biotechnologie zien we eerder als een opportuniteit, terwijl ook bij onze "klassiekers" als water en specifieke technologische toepassingen, iedere daling als een aankoopaanleggenheid wordt beschouwd.

De Europese beurzen zijn weliswaar nog even verwijderd van hun recordniveaus van 2007 (t.t.z. in prijstermen want rekening houdende met de geherinvesteerde dividenden liggen ook in het Oude Continent de prebancaire crisisniveaus al een tijdje (ruim) achter ons). Maar na de existentiële crisis die de eurozone moest ondergaan, zijn de koersstijgingen ronduit spectaculair. De lagere Amerikaanse rente inspireert ook tot neerwaartse correcties op de Europese renteverwachtingen. De zeer lage inflatiemetingen over de afgelopen maanden zullen de ECB overigens aanzetten tot verdere maatregelen om de kortetermijnrente nog verder te drukken. (Slecht nieuws is dat voor wie zou wachten op hogere vergoedingen op spaarrekeningen).

De verbeterde economische vooruitzichten die vervat zitten in de meest recente Europese conjunctuercijfers moeten zich echter nog vertalen in hogere bedrijfswinsten. Vermits dit laatste al is gebeurd in de VS, ogen de Europese beurzen tamelijk duur in vergelijking met hun Amerikaanse tegenvoeters, maar dat risico hoor je als belegger nu eenmaal te nemen. Behoudens conjunctuercijfers die verrassend in de tegenovergestelde richting zouden wijzen, bouwen we rustig verder aan ons overgewicht in Europese aandelen, met nadruk op Duitsland, Zweden en Spanje (terwijl ook enkele Italiaanse bedrijven in het vizier komen).

We wijzen verder al meerdere weken op de opbouw van beleggingspotentieel in Zuidoost-Azië. De reden hiervoor is dubbel. De Amerikaanse rentedreiging is naar de achtergrond verschoven, waardoor ook de druk op de lokale munten (en vandaar lokale rentetarieven) in belangrijke mate is afgenomen. Dit verhoogt opnieuw het groeipotentieel in deze regio; hetgeen zich vertaalt in hogere verwachtingen voor de bedrijfswinsten. Voeg hieraan het (hiernavolgende) tweede argument toe en je krijgt een opwaartse spurtbeweging van de Zuidoost-Aziatische markten. We waren gedurende de

afgelopen weken dan ook naarstig in de weer om onze onderwegingen in deze regio om te zetten in overwegingen. Enkel Japan (in toenemende mate), Centraal-Europa en Latijns-Amerika (in afnemende mate) blijven onderwogen.

Oh ja. Het tweede argument waarom Zuidoost-Azië verder kan stijgen. De uitgesproken groeimotor van deze regio is en blijft China. De conjunctuurvooruitzichten voor de Rode Reus blijven echter beduidend onder de verwachtingen. In die mate zelfs dat analisten er de laatste weken van uitgaan dat de Chinese overheid nu geen enkel excuus meer heeft om stimulerende maatregelen nog langer uit te stellen. De inflatie is immers laag, de voedselprijzen zijn sterk gezakt en de vastgoedsector lijkt onder controle na enkele doortastende ingrepen van de Chinese centrale bank op de interbancaire markt. Maar de Chinese leiders volgen hun eigen logica, zodat we slechts geleidelijk onze posities in deze groeilanden verder kunnen optrekken.